

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo, Gavtero & Iohanni Archidiaconis Exoniensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

decrevimus, & in honorem Apostolorum principis, cui, licet immeriti, non sine magno quodam & admirabili sacramento successimus in officio pastorali, (cùm ea die simus in sede apostolica consecrati qua beatus Petrus Apostolus in episcopali fuit cathedra collocatus) sacrosanctam ejus basilicam licet tenuis, alicujus tamen muneris privilegio decorare, sperantes quòd is qui munus Abel & minuta viduæ missa in gazophylacium accepit, nostræ quoque respiciat humilitatis affectum, non quantum sed ex quanto proferamus attendens; qui cùm sit dominus omnium, & bonorum nostrorum non egeat, quid dignè possimus tribuenti retribuere non habemus; quia de suo reddimus, non de nostro largimur. Eapropter, dilecti in Domino filij, vobis, tanquam specialibus principis Apostolorum ministris, ob ipsius Apostoli reverentiam cupientes utiliter providere, attendentes etiam quòd inter ceteras Ecclesias per universum orbem diffusas, basilicam principis Apostolorum, utpote sedem nostram, specialius diligere ac honorare tenemur, sicut qui olim in ipsa vobiscum pariter Canonici beneficium assecuti, nunc de filio in patrem ejus divina sumus miseratione promoti, alteram quartam ministeriorum ad honorem Dei & Apostolorum principis, ac ut sollicitius & devotius divinis officiis intendatis, de communi fratrum nostrorum consilio vobis & successoribus vestris perpetua donatione concedimus, & apostolicæ sedis privilegio communimus, ita ut deinceps medietatem omnium ministeriorum sine diminutione qualibet habeatis. Ad hæc, Ecclesias sancti Jacobi & sancti Leonardi sitas in Septiniano, quantum ad spiritalia, pleno vobis jure subjicimus, super jure patronatus nemini præjudicium facientes. Ab Ecclesiis autem sancti Michaelis, sanctæ Mariæ in Saxia, & sanctæ Mariæ in Transpadina, concedimus & statuimus in scrutinio, baptismo, processibus, & chrisimatis confectioe, vobis subjectionem & reverentiam perpetuis in posterum temporibus exhiberi. Nullis obstantibus privilegiis, cùm hoc beneficium vobis de certa conscientia conferamus. Reservantes nobis & successoribus nostris in tribus prædictis Ecclesiis institutionem, destitutionem, & correctionem omnium Clericorum. In

ceteris autem Ecclesiis, quæ sunt in civitate Leoniana, & per stratam usque ad montem malum, jus quod hæctenus habuistis, vobis & successoribus vestris auctoritate apostolica in perpetuum confirmamus. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam beati Petri temerè perturbare &c. Si qua igitur &c. Datum Laterani per manum Rainaldi Domini Papæ Notarij, vicem agentis Cancellarij, III. Idus Martij, Indictione prima, incarnationis Dominicæ anno millesimo C. XCVII. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno primo.

EPISCOPO, GAVTERO
& Johanni Archidiacono
Exoniensibus.

Petri Diaconi humilis nobis querela monstravit quòd cùm coram dilecto filio Abbate Radingen. & bonæ memoriæ magistro Simone, quondam procuratoribus tunc Saresberien. Episcopi, à Rogerio Clerico, qui multas ei molestias irrogaverat, & per capellanum suum, * ejus capellanum graviter vulneraverat, traheret in causam, in superbia spiritum & in iram vehementer accensus, extra seipsum factus, ducebatur amens, petens se in flumen mittere, vel per laquei suspendium interire. Magister verò Simon talem ipsius amentiam & infirmitatem attendens, sigillum suum ei surripuit, & præbendam ejus accepit: alios quoque redditus, quos in episcopatu Saresberien. habebat, in manu sua retinuit, & partem sibi, prout voluit, reservavit, partem verò aliis processu temporis assignavit. Abbas autem Radingen. ipsum capi faciens, & ad monasterium suum adducens, pernoctantem ibi & ductum in Capitulum tonsuravit, & habitum monasticum eum indui fecit. Postea verò tali amentia & alienatione cessante, ad seipsum rediit, & coram Abbate, monachis, & quibusdam aliis reclamavit, dicens se nec velle nec posse monachorum ordinem regulamve tenere; petens instanter ut in qua intravit veste, liber abiret. Dicti verò Abbas & monachi ei exitum denegantes, per novem ferè menses inclusum & custodia traditum retinuerunt invitum. Cùm autem idem in proposito suo firmus & immobilis permaneret, à tanta violentia sedem apostolicam appellavit.

Epist. 197.
Furtivo abbatu
beneficia tolli
mandantur, &
ne invitus co-
actis que mo-
stratus, in mo-
nasterio contra
voluntatem re-
tineatur.

* *Legendum,*
quem graviter
vulneraverat,

Permissus autem postmodum ab Abbate de custodia, qua tenebatur, exire, literis dimissoriis ab eisdem Abbate & monachis impetratis, iterum appellavit. Præscriptus verò magister Simon appellationi ad sedem apostolicam factæ non deferens, tam ipsum P. quàm suos excommunicare præsumpsit: quos bonæ memoriæ Celest. Papa prædecessor noster absolutos nunciari mandavit per iudices delegatos. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus si præmissis veritas suffragatur, præfato Petro, cui dictus prædecessor noster beneficium absolutiois impendit, præbenda sua & aliis beneficiis spoliato, amotis ab eis quibuslibet illicitis detentoribus, præbendam ipsam & omnia bona sua, quæ in ipsius juris præjudicium alienata dicuntur, appellatione cessante auctoritate nostra in integrum, sicut iustu in fuerit, restitui faciatis; audituri postmodum si quid propositum fuerit quæstionis, & sine debito decisuri. Testes cogantur. Nullis &c. Datum Romæ &c. X. Kalend. Iulij.

ARCHIDIAC. MEDIOLANEN.

His quæ ad ampliandam fidem catholicam & reprimendam pravitatem hæreticam statuuntur, auctoritatem nostram libenter impendimus & favorem. Sanè, sicut accepimus, dilectus filius noster G. sanctæ Mariæ in porticu Diaconus Cardinalis, dū legationis fungeretur officio in partibus Lombardiæ, de consilio venerabilium fratrum nostrorum Mediolanen. Archiepiscopi & Episcoporum qui ad eum Veronæ convenerant & quorundam etiam sapientum instituit ut de cetero hæretici ad consilia & dignitates Lombardiæ nullatenus admittantur, nec eligendi alios eis arbitrium conferatur, nec in eligendis personis ad eas vocem debeant aliquam obtinere. Ad id autem servandum in posterum Potestates, Consules, Consilia Lombardiæ astringendos constituit iuratoria cautione, & te ad recipienda juramenta eorum in quibusdam civitatibus deputavit, indulta tibi libera facultate contumaces excommunicationis & terras eorum interdicti sententiis ferendi. Nos igitur quod ab eodem Cardinali provide deliberatione statutum est ratum habentes, ut juxta mandatum ejus à

civitatibus illis super hoc exigas & recipias juramenta, ad quas te ipse duxerat destinandum, injungimus, auctoritate tibi præsentium indulgentes ut contraditores excommunicationis sententia ferias, & terras eorum subicias interdicto. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum XVII. Kalend. Iulij.

NIVERNEN. EPISCOPO,
Virziliacensi & de Maceris
Abbatibus.

Cum dilectus filius G. Abbas Flavin, nuper apud sedem apostolicam moraretur, supervenit dilectus fil. A. Prior de Sinemuro, postulans instantissimè ut abbatiam Flavin. sibi restitui faceremus, qua dicebat se prætermisso juris ordine spoliatum. Nos autem dilectum filium G. tituli S. Mariæ Trans-Tyberim Presbyterum Cardinalem eis dedimus auditorem: in cujus præsentia fuit ex parte jamdicti Prioris propositum quòd prædecessor noster Celestin. Papa bonæ memoriæ venerabili fratri nostro Cabilonen. Episcopo & dilecto filio Molismen. Abbati districtè præcepit, sicut in ipsius literis continetur, ut R. quondam Abbatem Flavin. omni contradictione cessante deponeret, & nisi Capitulum infra certum terminum in idoneam personam canonicè conveniret, ipsi de Præfato idoneo monasterium ordinarent. Amoto itaque Abbate à iudicibus nominatis, & assignato termino monachis, & de communi voluntate recepto, infra quem de substituendo pastore monasterio unanimiter provide- rent, electioni fuit terminus assignatus: in quo cum de facienda electione communiter tractari deberet, N. monachus frater prædicti Abbatis cum novem fautoribus suis monasterium noluit introire, sed ad ipsorum malitiam convincendam, ab aliis de consensu omnium electioni fuit alius terminus assignatus: ad quem, præter memoratos novem in sua sicut prius contumacia perdurantes, omnes monachi convenere. Prædicti autem novem se in domo cujusdam laici receptantes, constanter asseriebant quòd Capitulum non intrarent, nisi electionis potestate in unum ex ipsis collata. Quòd etiam Conventus facere voluit, ut scandalum schismatis vitaretur; dummodo electurus juramento firmaret quòd de gremio Ecclesiæ meliorem secundum

Epist. 299.
Iis committitur
causa Abbatis
Flavinacensis
contra Priorem
de Sinemuro,

Epist. 298.
Quòd hæretici
ad nullas digni-
tates nec eligi
nec eligere pos-
sint.